

«زگواره تاگور دانش بجوی»

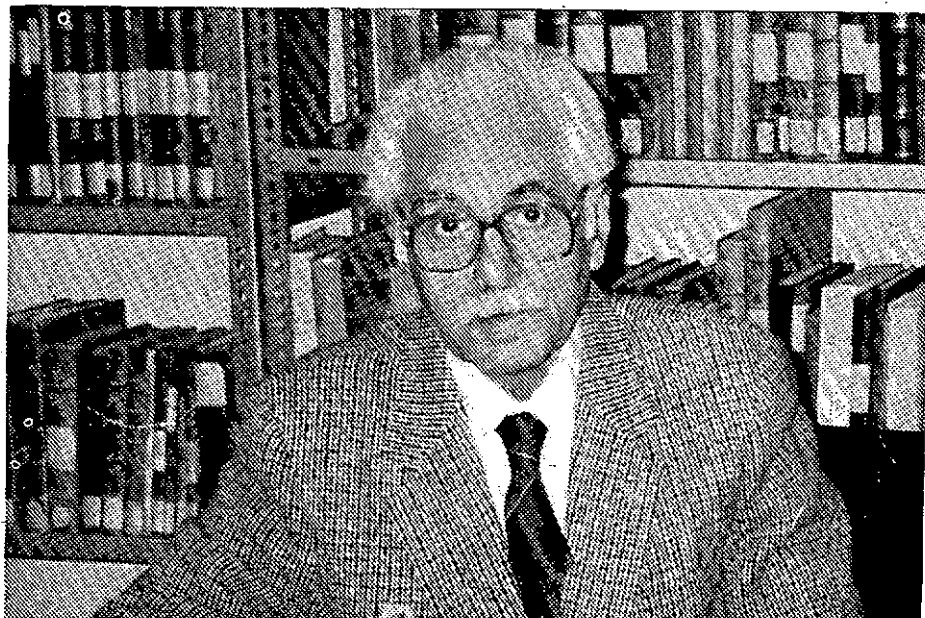
آقای سردبیر:

مصراع «زگواره تاگور دانش بجوی» را که ترجمه حدیث «أَطْلُبُوا الْعِلْمَ مِنَ الْمَهْدِ إِلَى اللَّخْدِ» است برخی به قرنیة وزن آن که بحر متقارب باشد از حکیم ابوالقاسم فردوسی گمان برده‌اند، در حالی که مسلماً از آن استاد نیست و در سالهای اخیر مصراع دیگری به مناسبت نبوی بودن حدیث به آغاز آن افزوده‌اند که سخت رایج گشته است اما سراینده آن را نمی‌شناسیم. و آن مصراع این است:

«چه خوش گفت پیغمبر راستگوی».

شادروان علی اصغر حکمت که در صدر خدمات فرهنگی بسیار بوده است، از حدود هجده سالگی تا سالی پیش از درگذشتنش (۱۳۵۹ شمسی) روزانه به طور منظم یادداشتهایی موجز و مفید نوشته و از خود به یادگار گذاشته است که به جای خود سودمندبها دارد. یادداشتهای او اشاره بر دو نوع است نوعی متضمن کارهای روزانه خود اوست در سفر و حضر و نوع دیگر که به آنها عنوان «صد صبح» یا «صد صباح» داده است جنگ مانند است و متضمن نوادر حکایات و اشعار منتخب و لطایف و برخی اطلاعات مفید است که از آن جمله یادداشتی است در خصوص نام سراینده مصراع «زگواره تاگور دانش بجوی» که ذیلاً آن یادداشت برای آگاهی خوانندگان گرامی مجله کلک نقل می‌گردد:

در یادداشت مورد اشاره پس از نقل لطایفی از شیخ‌الرئیس ابوالحسن میرزا فرزند

○ دکتر سید محمد دبیر سیاقی

○ عکس از علی دهباشی

حسام السلطنه فرزند فتحعلی شاه متوفی به سال ۱۳۳۶ قمری ۱۲۹۶ شمسی از داماد وی میرزا ابوالقاسم ملقب به فخرالاسلام ذکری رفته است که مردی ادیب و باذوق و شاعری نیکو سخن و از خاندانهای محترم شیراز و تا پایان عمر در خدمت وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه بوده است. «وی حدیث مورد اشاره را در سال ۱۳۱۵ شمسی که سال مبارزه با بیسوادی و تأسیس کلاسهای شبانه سالمندان بود به فارسی ترجمه کرده است و گفته: زگهواره تا گور دانش بجوی. و این ترجمه که خود مصراع شده است به بحر متقارب چون مثل سایر گشته و در زبان خرد و بزرگ افتاده است.» باشد که نام سراینده مصراع دیگر را نیز مُطَّلَعی به اطلاع همگان برساند.